

NOVINKY

20

Květen-červen
2019
ZPRAVODAJ SO
ročník 5

*

www.so-novinky.obadalek.cz

Web sponzoruje Václav Obadalek - Bobr.

JEDNOU SKAUTEM - NAVŽDY SKAUTEM

Dvacáté elektronické číslo, web v řádném provozu.

OBČASNÍK

Březen 2019, foto Jakub Foldyna - Elf, vůdce 1. oddílu Pražmo.

OBSAH

ODDÍLOVÉ / DRUŽINOVÉ ZPRÁVY

Zápis z jednání Pražské družiny SO v únoru 2019.

Setkání Hanácké družiny v dubnu 2019.

INFORMAČNÍ ZDROJE

Pamětní místo popravených roverů - Cieszyn.

ZAJÍMAVÉ ZPRÁVY

Trignis Praha, 2019.

Básník a skaut Jiří Wolker.

HISTORICKÉ OHLÉDNUTÍ ...

Kůň pro TGM.

NAŠI ÚCTU SI ZASLOUŽÍ

ORJ Praha 2 a KD Junáka přáli br. Eduardu Markovi – Hroznýšovi.

Plzeňský primátor přál br. J. Světlíkovi.

RÚZNÉ

Prohlídka Winternitzovy vily na Malvazinkách po jednání oddílové rady SO v březnu 2019.

Náčelnictvo KD jednalo ve Žďáru nas Sázavou.

NAVŽDY ODEŠLI

Zemřela ses. Iva Vaňková – Ivava.

PŘED UZÁVĚRKOU

Nedožité pětasedmdesátiny Karla Kryla.

Historie mohyly na Ivančeně se začala psát 6. října 1946, kdy členové 30. oddílu Junáka z Moravské Ostravy vztyčili na úpatí Lysé hory jednoduchý kříž. Pomníček vytvořili na památku svých skautských přátel, kteří byli za účast v protinacistickém odboji 24. dubna 1945 popraveni gestapem na samém konci války na starém židovském hřbitově v polské části pohraničního města Cieszyn/Těšín. Jméno Ivančena pochází od původního majitele tohoto místa – Ivánka.

Viz: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Ivan%C4%8Dena>.

ODDÍLOVÉ ZPRÁVY

Zápis z družinové schůzky Pražské družiny Svojsíkova oddílu dne 12. února 2019 v klubovně na „Celnici“

1) Schůzka byla zahájena 1. slokou Junácké hymny a potom nás Amálka přivítala a na úvod pronesla několik citátů, které se týkaly zdraví tělesného i duševního a které mohou posloužit k úvahám, jak to s tím zdravím vlastně máme a myslíme. Téma citátů volně navodilo hlavní program dnešní schůzky, který se týkal Pražské záchranné služby a tedy situací, kdy je zdraví vážně ohroženo.

Po celou dobu schůzky jsme si pochutnávali na jednoúčkách (skaut z huby slovo jednohubka nevypustí - hm - to se mi nějak nepovedlo, že) s pomazánkou vajíčkovou a nivovou a bábovkách, tyto laskominky zapíjeli jsme čajem a někteří i kávou. O pochoutky postarala se Amálka a jí patří náš veliký dík.

Citáty, které zazněly:

„K narozeninám je ustáleným zvykem přát si zdraví. Já ale myslím, že je lepší být mírně churav a šťasten, než být zdrav a nešťasten.“

„Veselý večer je prospěšnější než tuba léků na uklidnění.“

Prof. MUDr. Vladimír Vondráček, DrSc. (1895 - 1978, byl přední český psychiatr, psycholog, farmakolog a endokrinolog. Je pokládán za jednoho ze

zakladatelů české lékařské psychologie, psychofarmakologie, dietetiky a psychiatrické sexuologie. - Kromě toho byl významným popularizátorem psychiatrie a souvisejících věd a zasloužil se o integrování duševně chorých do běžného života.)

„Nemocné tělo potřebuje lékaře, nemocná duše přítele.“

Menandros

(342 – 291 př.n.l., byl antický řecký dramatik, nejznámější z autorů Nové attické komedie.)

„Často se stává, že nemocnější člověk se stará o zdravějšího.“

Henry David Thoreau

(1817 - 1862, byl americký filosof, jeden z hlavních představitelů transcendentalismu, dále esejista, moralista a básník.)

„Jak je vůbec možné, že Karkulčina na lůžko upoutaná babička bydlela kdesi v hlubokých lesích a ne v nějakém domě pro seniory s pečovatelskou službou?“

Robert Fulghum

(narozen 1937, Vasco, Texas, je americký spisovatel, unitářský pastor, filosof, učitel, zpěvák, malíř atd. Popularitu si získal především svými knížkami s drobnými úvahami. Nejznámější z jeho statí je „Všechno, co opravdu potřebuji znát, jsem se naučil v mateřské školce.“)

„Nejpříjemnější nemoc je skleróza. To se pořád dovídáte nové a nové věci.“

Neznámý autor

„Prevence chrání naše zdraví před zásahy lékařů.“

Milan Kenda

(narozen 1937 v Ostravě, je český přírodovědec, básník a aforista žijící na Slovensku.)

2) Amálka připomněla narozeniny, které budou **v brzké době** slavit tito naši bratři a sestry:

bratr Jiří Zámečník – Taote – 92 let

bratr Petr Jeschke – Derviš – 79 let

bratr Slavoj Chodounský – 92 let

ses. Hana Dvořáková – 89 let - zrovna dnes!

březen:

Všem blahopřejeme a přejeme hlavně dobré zdraví.

bratr Adolf Socher – Dolfi – 86 let

bratr Eda Marek – Hroznýš – 102 let

bratr Miloň Lom – Tom – 88 let

duben:

bratr Karel Kunca – Orel – 92 let

sestra Jitka Duchoňová – Sojka – 84 let

bratr Josef Jedlička – Bagheera – 82 let

3) Dále Amálka připomněla Mezinárodní den skautek (Thinking Day), který je jako každý rok 22. února. Můžeme si ho mimo jiné připomenout při těchto příležitostech: v sobotu 23. 2. 2019 od 7.30 hod v kostele sv. Ignáce mše za sestru Aničku Švecovou – bývalou vůdkyni střediska LUX Junáka.

Od 9.30 hod tutéž v sobotu 23. 2. 2019 se v zázemí (vchod je z Ječné ulice) bude konat jako „Den zamyšlení“ beseda s pokračováním čtení vzpomínek na Roberta a Olave B.P., spojená s pohoštěním z vlastních zdrojů.

Ukončení kolem 13. hodiny. Organizační podporu poskytuje Klub oldskautů „38 Ječná“ pražského střediska „Maják“

4) Byly vyřízeny pozdravy od sester Ireny Skálové – Kendy, Zdeny Wittmayerové a Jitky Duchoňové - Sojky a bratrů Radima Bureše, Jíry Stránského, Miloně Loma, Ladislava Fialy - Norka

5) Na doporučení Amálky a Hanky Bouzkové byl přednesen návrh na přijetí nové členky Pražské družiny SO. Jedná se o sestru Olgu Šerclovou – Hrabalku (odchovanec Líby Amlerové, ze střediska Vatra v Praze 7) Návrh byl přijat bez jediné připomínky či protestu.

6) Hlavní program dnešní schůzky byla přednáška bratra Mgr. Lukáše Tajčmana – Wočka s následující krátkou besedou. Bratr Wočko je aktivní člen klubu OS střediska Lípa Roztoky, pomáhá při zdravotnických kursech i při různých akcích střediska Lípa. Pracuje jako zdravotnický záchranář na Záchraně službě Hlavního Města Prahy, kde působí i jako inspektor.

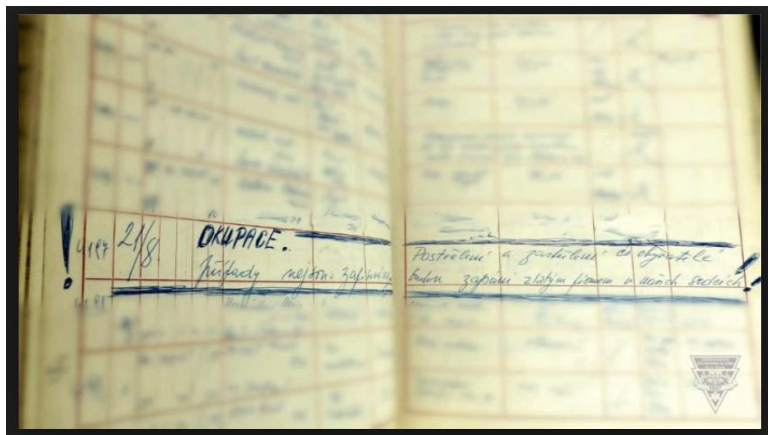
Přednáška byla velmi zajímavá a obsáhlá, proto na závěrečné

dotazy a diskusi nezbylo mnoho času. Bylo konstatováno, že tato přednáška by mohla být velmi zajímavá a přínosná i pro mladší ročníky. Bratru Wočkovi děkujeme za čas, který věnoval přípravě přednášky i její prezentaci na naší schůzce.

Autor tohoto zápisu jako pár perliček vybral a zaznamenal:

Pražská záchranná služba byla založena roku 1857 jako „Pražský dobrovolný sbor ochranný“. Existuje bez přestávky do dneška, vždy jako samostatná organizace, nenapojená na některou konkrétní nemocnici. Roku 1924 získala povolení používat poštovní (nebo podobnou?) fanfáru. Což byla předchůdkyně nám dobře známé houkačky.

Dne 21. 8. 1968 při okupaci Československa nebyli do knihy ošetřených zaznamenáváni občané postřelení a zastřelení vojáky okupačních vojsk. Kniha potom zmizela, myslelo se, že je ztracená. Teprve přibližně před dvěma roky ji přinesla ošetřovatelka, která v roce 1968 v pražské záchranné službě pracovala a dotyčnou knihu schovala. Příslušná stránka knihy je na obrázku.

Od roku 1987 funguje systém „Rendez Vous“, česky rande, setkání. Doktor jede ve

zvláštním autě a u zásahu je přítomen jenom pokud je to nutné a po nutnou dobu. Doktorů ve službě tak mohou být využiti efektivněji a u více případů.

Od roku 198 funguje Letecká záchranná služba. První vrtulník byl typu MI 2.

Zajímavé je výjezdní auto typu Golem - vysokokapacitní zařízení pro ošetření a odvoz asi 20 zraněných. Je možno k němu přistavět „chatičku“ a rozšířit tak prostor, kde se dá pracovat. Využívá se nejčastěji na Silvestra, kdy je pravidelně potřeba pomoci většímu množství lidí, kteří pocítili slabost nebo mají jiný problém.

Stane - li se úraz nebo jiná příhoda, kdy je nutno zavolat pomoc, je možno pro popis místa, kam má záchranná služba přijet, využít čísel, která jsou na tabulkách na sloupech veřejného osvětlení.

Je dobré být připraven na situaci, že se někomu něco stane doma (třeba si zlomí nohu a nebude se moci postavit) a nebude schopen dostat se z bytu atd. Nedávat telefon na vysoké policičky, případně na něm mít šňůrku visící dolů, za kterou je možno ho stáhnout, mít v rozumné výšce něco k jídlu a pití atd. (Moje poznámka - pokud chovatelé domácích psů a koček plní správně jejich misky, hned mají větší možnost se v takové situaci občerstvit.)

Je dobré mít jakousi „KPZku“, někde na dosah, ne moc vysoko a tam mít pár věcí potřebných pro přežití v situaci, když není jasné, kdy se podaří přivolat pomoc.

Poznámka zapisovatele: Ale my, kteří jsme zdraví a jaří jako ten sokol v povětří, měli bychom toto vše vědět hlavně proto, abychom to mohli poradit starším a zvěšelym, neboť my takové věci pro sebe nepotřebujeme. (Jak si myslí každý, než na něj dojde ...)

K dispozici byly i další informace ...

7) Na závěr schůzky jsme zaspívali Skautskou večerku, přibližně v 17,50 hodin, za svitu zapálené svíčky.

Příště se sejdem v „Celnici“ v úterý 14. 5. 2019 v 16,00 hodin.

Po skončení schůzky ještě Amálka vybírala příspěvky.

Zapsal: Vašek Nehasil

Ještě připomínka pod čarou:

Na schůzce jsem zapomněla zmínit, že jsem zakoupila 10 ks skládacích židlí s podsedáky z financí družiny (bylo odhlasováno na lednové schůzce), což jistě zaznamenali ti, kteří na té dnešní schůzce byli. Židle zůstanou dle dohody s ústředím uskladněny v prostorách Celnice. Dík patří br. Janu Hejhalovi – Hejbymu, který od dopravní firmy židle ochotně převzal a ušetřil mi několik cest na ústředí pro klíče, na Celnici a zpět.

Na květnovou schůzku si sestra Milada Bláhová – Mít'a chystá povídání a praktickou ukázkou s výukou Origami. V loňském roce jste projevili přání si origami vyzkoušet a tak se snad zadaří. Mít'a přinese potřebné vybavení, na procvičení si můžete přinést i popsané archy papíru. Mít'a je nejen členkou naší družiny, ale i členkou České Origami Společnosti, kde se této činnosti aktivně věnuje.

Amálka; redakční úpravy: Kamzík

SETKÁNÍ HANÁCKÉ DRUŽINY SO V DUBNU 2019

Tentokrát jsme se sešli ve čtvrtek 4. dubna ráno na pokec v Olomouci na skautáku (neboli jinak řečeno – tam jako posledně), ač původně bylo místo srazu Skautský institut na Dolním náměstí. Nevadí, snad někdy příště. Tentokrát ovšem zařadovaly nemoci (i pracovní povinnosti) a přijelo nás jen šest. Jako poslední přiběhl br. Kvapil-Sir, kterého týral zubař. Ale všichni

nepřítomní byli s námi díky fotkám, které jsme jim z družinovy poslali. Zahájili jsme skautskou hymnou, vzpomněli na ty, kteří nás opustili. Pak už bylo seznámení s tím, co bylo aktuální na programu oddílové rady v Praze. A to byl Řád Svojsíkova oddílu 2019. Pozorně byly také vyslechnuty zprávy o činnosti jednotlivých družin SO. A protože letošní rok je rokem sněmů na všech stupních řízení, debatilo se i o proběhlém okresním sněmu KD v Olomouci a nadcházejícím Krajském sněmu KD. Který asi bude opět akční. Něco na zub přinesl br. Šobr - Fil, který naše zpěvy doprovázel na kytaru. Posledním bodem programu 59. družinovy pak bylo plánování akcí naší družiny do konce tohoto roku. Nejbližší výjezdní družinovka má proběhnout v Lošticích v tamní skautské klubovně v lese a ve městě pak navštívit vyřezávaný Loštický betlém, i s jeho tvůrcem panem Benešem. A jako vždy, ležela na stole Kronika SO. Takže zájemci si ji mohly prohlédnout. V dobré náladě jsme se pak kolem poledne rozcházel domů.

Frič Jaroslav - Norek

Informační zdroje

Těšín – viz: <https://cs.wikipedia.org/wiki/T%C4%9B%C5%A1%C3%ADn>, hraniční město s polskou a českou částí.

Skautky a skauti z oddílu popravených mladých mužů se vypravují také na starý židovský hřbitov v polském hraničním městě Cieszyn. Roveři Vláďa Čermák, Vláďa Pach, Otto Klein, Quido Němec, Milan Rotter byli 24. 4. 1945 střelou do týla zavražděni a následně pohřbeni v hromadném hrobě.

Součástí pietního aktu bývá uctění jejich památky krátkým vzpomínkovým proslovem, položením kytice a zapálením svíček.

GPS souřadnice hřbitova: 49.7562742N, 18.6288408E

Zajímavé zprávy

víkend 1. – 3. března 2019 Salesiánské divadlo, Praha

Organizátoři napsali na facebooku:

„Všichni jste naprosto skvělí! Během víkendu se na Trignisu vystříдалo neuvěřitelných 488 lidí */. To jsme opravdu nečekali. Děkujeme“.

*/ rozuměj skautů i neskautů – pozn. redakce.

(Vlevo na obrázku br.Gobers při úvodním zamyšlení.)

Také „v kuloárech“ bylo velmi živo, a to především okolo stolů skautských sběratelů:

Odkaz na vystoupení Epydemye: <https://youtu.be/crdFRggjkbI> , účastníky velmi oceňované.

Vybrané fotografické zachycení atmosféry ...

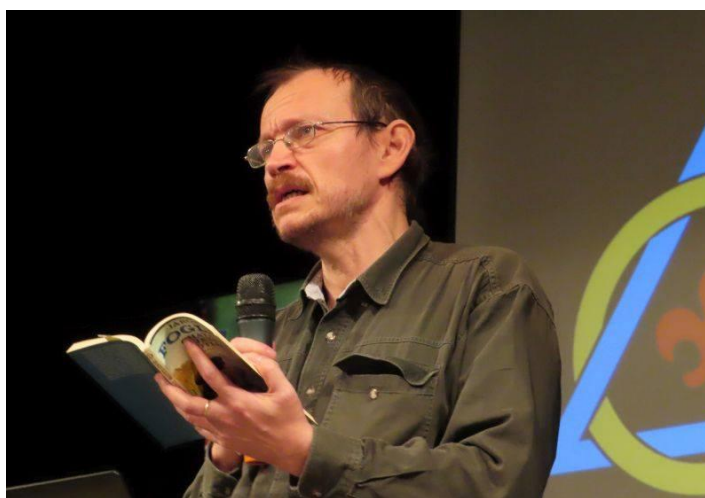
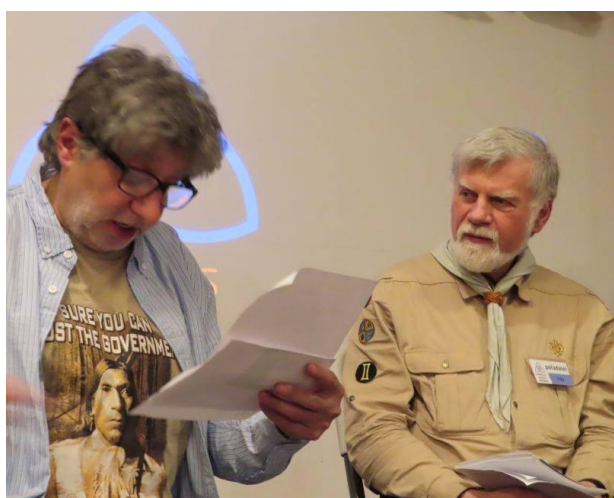
... i aktérů na podiu:

Organizátoři z LŠ PROTOS, ORJ Praha 2 a ODV Junáka nezapomněli ani na „PR“.

Další Trignis 2020 proběhne o víkendu 6. – 8. března 2020 v Salesiánském divadle (a areálu) v Praze.

Jiří Wolker * 29. 3. 1900 † 3. 1. 1924

Jiří Wolker se narodil v měšťanské rodině v Prostějově, kde v letech 1911–1918 studoval na gymnáziu. V té době se u něho začalo projevovat mnohostranné nadání. Skládal první básně, kreslil, hrál na housle i na klavír a sám komponoval, studoval jazyky a pěstoval sport.

Byl nadšený **Sokol a skaut**. Zdraví Jiřího Wolkera nebylo od dětství pevné, proto rodina usilovala o jeho pobyty ve skautských táborech a u moře. Jiří Wolker, básník, byl jako mladý hoch jedním z prvních, kdo tábořili s prvními skauty u nás, nedaleko Vorlovské myslivny se zakladatelem českého skautingu Antonínem Benjaminem Svojsíkem. Na táboře si psal podrobný deník a v lese nedaleko myslivny má pomníček.

Od šestnácti let se zabýval výhradně literární činností. Vnímavýma očima tehdy sledoval hladové demonstrace r. 1917 a vliv války na bídu lidu.

Po maturitě odešel spíše z povinnosti než ze zájmu studovat práva do Prahy, kde navštěvoval také přednášky F. X. Šaldy na filozofické fakultě. Stýkal se se socialistickou mládeží a s uměleckými osobnostmi, např. s S. K. Neumannem, Z. Nejedlým, J. Horou a I. Olbrachtem.

V létě roku 1922 se rozhodl mladík vydat na dovolenou s kamarády. Už během pobytu u moře se u něj však začaly projevovat příznaky tuberkulózy, která plně propukla na jaře roku 1923 během příprav na zkoušky.

Wolker se léčil v sanatoriu v Tatranské Poliance, léčba ale nebyla úspěšná.

V září téhož roku ho postihla také nervová nemoc, v půlce října zápal plic, v listopadu zánět pohrudnice a nakonec i zápal mozkových blan.

Na konci roku 1923 si ho rodina odvezla domů, kde zemřel 3. ledna 1924.

Viz též:

https://havlickobrodsky.denik.cz/zpravy_region/vydejte-se-po-skautskych-stopach-jiriho-wolkera-20151227.html

Třicet šest dní před smrtí si tento talentovaný umělec napsal sám epitaf. Na jeho hrobě dodnes stojí nápis:

Zde leží Jiří Wolker, básník, jenž miloval svět a pro spravedlnost jeho šel se bít. Dřív než moh' srdce k boji vytasit, zemřel, mlád dvacet čtyři let.

Podle **Lifee.cz** připravil: J. Frič - Norek

Historické ohlédnutí

Podmínky pro jezdeckého koně pana prezidenta podle kanceláře ze 14. července 1931:

Aby 1. nebyl příliš vysoký a široký 2. byl nebojácný a klidný 3. neklopýtal a 4. měl příjemný klus a cval 5. nebyl chtivý ve společnosti jiných koní 6. nebál se aut, motocyklů a kol, povozů tažených koňmi a krávami, vozíků tažených psi. 7. nereagoval na bezděčné píchnutí levou ostruhou nebo potrhnutí uzdou 8. byl snadno ovladatelný ...11. nebyl příliš citlivý vůči mouchám 12. byl figurativní.

Tomáš Garrigue Masaryk

* 7. března 1850 v Hodoníně
† 14. září 1937 v Lánech

Výběr z informací shromážděných v březnu 2019 br. Jaroslavem Fričem – Norkem.

Viz též:

https://cs.wikipedia.org/wiki/Tom%C3%A1%C5%A1_Garrigue_Masaryk

Jak se kůň Hektor krmil a ošetřoval- viz:

<http://www.equichannel.cz/masaryk-a-kone-1918-1935-3-cast-hektor> .

Naši úctu si zaslouží

Nejstarší žijící aktivní skaut a čestný předseda okresní rady Junáka v Praze 2 Eduard Marek se v neděli 17. března 2019 dožil neuvěřitelných 102 let! Přál mu také jeho bývalý nástupce ve funkci předsedy, br. Pavel Döllinger – Minewakan. I v tomto svém vysokém věku je br. Hroznýš stále aktivním člověkem a skautem. Na slavnostní shromáždění v rámci březnové okresní rady Junáka Prahy 2 dorazil v úterý 5. března sám tramvají ze schůze Klubu přátel Žižkova, kde také aktivně působí.

Světlušky ze střediska Dvojka předaly br. Hroznýšovi vlastnoručně vyrobené papírové hady – hroznýše. Br. Slavomil Janov - Nashville, legát Kmene dospělých, předal další dar - aršík známek s podobiznou br. Hroznýše, vydaný k tomuto jubileu.

Jedním z darů byl i portrét, předaný předsedou ORJ 112 br. Janem Peterou – Slimákem.

Jiří Světlík oslavil 95. narozeniny, svému rodákovi popřálo město Plzeň

Setkání Jiřího Světlíka s primátorem Martinem Baxou (fotografie: M. Pecuch)

Celoživotní skaut, politický vězeň a držitel Ceny Paměti národa Jiří Světlík oslavil 11. března 95. narozeniny. Své vzpomínky zachytil v knize Paměti starého kriminálního. Plzeňskému rodákovi popřal za město primátor Martin Baxa. Ke svému životnímu jubileu obdržel stříbrnou pamětní medaili města Plzně udělovanou významným osobnostem. Jiřího Světlíka doprovodili na plzeňskou radnici oldskauti Junáku – českého skauta, okres Plzeň-město.

„Jiří Světlík častokrát v životě prokázal svoji neskutečnou odvahu. Nejprve například, když pomáhal kamarádovi se zápalom plic dostat se z Německa za války domů do Plzně a především později, kdy sháněl vězňům v uranových dolech jídlo a předával jim vzkazy od rodin. Deset let a dva měsíce za tuto pomoc strávil v pracovních lágrech a věznicích,“ připomněl odvážné činy Jiřího Světlíka primátor Martin Baxa a doplnil: „Životní elán a smysl pro humor pana Jiřího Světlíka je zcela obdivuhodný. Životní optimismus ho neopustil navzdory jeho životnímu osudu, který byl často velmi trnitý. Za město Plzeň přeji panu Světlíkovi především pevné zdraví a mnoho optimismu a elánu do dalších let.“

„Bez veselé mysli to v životě nejde,“ prozradil Jiří Světlík svůj základní životní postoj. „Na každý den mám dlouhý seznam úkolů, co musím vše stihnout, a to mi už je 95 let a jsem v penzi,“ řekl primátoru Martinu Baxovi Jiří Světlík, který ani ve svém pokročilém věku neztrácí energii a elán.

Jiří Světlík se narodil 11. března 1924 v Plzni. Již v roce 1938 složil skautský slib. Jeho otec vlastnil ve městě část tiskárny, proto se Jiří Světlík vyučil v daném oboru. Když Němci obsadili 15. března 1939 Československo, bylo mu 15 let a ten rok nastoupil do učení, v létě 1943 školu dokončil. Jako 20 letý nastoupil na nucené práce do Německa v lednu 1944. U mnichovského Donauwörth pracoval na fréze, denně od 6 do 18 hodin. Svoji odvahu už tehdy prokazoval, když se vracel vlakem domů, nebo když doprovázel domů svého kamaráda se zápalom plic. Za tyto jízdy a kvůli prohlášení proti Německu byl obviněn z napomáhání nepříteli a přípravy velezrady a byl držen ve vyšetřovací vazbě v Donauwörth a ve věznicí Stadelheim v Mnichově, kde čekal na soud. 1. května 1945 se dozvěděl o osvobození Mnichova Američany vyvěšenou americkou vlajkou na bráně věznice. Návrat do vlasti byl kvůli zničené

infrastrukturuje dosti složitý. Zapojil se do takzvané československé svépomoci – Czechoslovak Self-Help of City Munich.

Setkání oldskautů s primátorem Martinem Baxou (fotografie: M. Pecuch)

Po válce se vrátil k práci v otcově tiskárně. V roce 1948, kdy byl na vojně a zažil začátek budování železné opony, komunisté tiskárnu jeho otci sebrali. Práci poté našel v porcelánce v Lokti, která získala dva stroje z jejich tiskárny. Z důvodu blízkosti komplexů lágrů a uranových dolů se Jiří Světlík zapojil do skupiny lidí, která navazovala spojení s vězni a snažila se jim předávat potraviny a dopisy od rodin. V roce 1953 byl zatčen a obviněn z vyzvědačství a vlastizrady. Nakonec byl odsouzen k 20 letům vězení, nejprve v Chebu, poté v lágrech Nikolaj a Rovnost na Jáchymovsku. Amnestie v roce 1960 se na něho nevztahovala, protože byl označen za špiona a vedoucího skupiny. Konec vězení strávil ve věznici Kartouzy ve Valdicích, kde se zapojil do sklářské výroby. Propuštěn byl po dvou letech. Vězněn byl celkem deset let a dva měsíce. Práci poté našel v Plzni v Kovodružstvu, kde se stal i vedoucím. Po roce 1968 neprošel prověrkami a následně pracoval jako pomocný dělník ve smaltovně a jako soustružník, než v roce 1984 odešel do penze. Rok a půl pracoval i v Západočeském muzeu v Plzni.

Jiří Světlík je již 80 let skautem, členem Konfederace politických vězňů a v roce 2018 obdržel Cenu Paměti národa, která je udělována pamětníkům zlomových momentů minulého století.

Po gratulaci Jiřímu Světlíkovi představili oldskauti primátoru Martinu Baxovi jejich plány na příští rok, kdy v Plzni uspořádají v květnu 2020 při Slavnostech svobody setkání českých, polských a slovenských oldskautů a u té příležitosti bude k vidění jejich výstava v Národopisném muzeu Plzeňska. Poté si skauti společně s primátorem Martinem Baxou prohlédli plzeňskou radnici. Jiří Světlík si přál vidět primátorský řetěz, který je stále ve sbírkách Západočeského muzea v Plzni, ve kterém sám rok a půl pracoval. Martinu Baxovi sdělil, že jeho dědeček pracoval na zdejší radnici ve strážnici, která se nacházela v dnešních prostorách mázhauzu.

Text: Adriana Jarošová
tiskové oddělení
Kancelář primátora města Plzně

Viz:

<https://www.plzen.eu/o-meste/aktuality/aktuality-z-mesta/jiri-svetlik-oslavil-95-narozeniny-svemu-rodakovi-popralo-mesto-plzen.aspx>

Různé

Majitel vily br. David Cysař - Mýval

Winternitzova vila

Rodina br. Cysaře, pravnučka původního stavitele, získala vilu restitucí v 90. letech.

Prohlídku sjednal br. Jaroslav Frič - Norek.

Oddílová rada SO

15.3.19

Účastníci jednání oddílové rady v Praze v SI na Staromáku.

Vilou pražského právníka JUDr. Josefa Winternitze židovské národnosti na Malvazinkách, restaurovaného díla architektů Adolfa Loose a Karla Lhoty z r. 1932, provázel br. Mýval osobně.

Viz: <https://www.loosovavila.cz/story>

Náčelnictvo Kmene dospělých Junáka,
které zasedalo o předvelikonočním víkendu 2019 ve Žďáru n/S, navštívilo Regionální muzeum města:

„Barokní město“ Žďár nad Sázavou patří mezi místa, která jsou vřele doporučována k návštěvě ...

Navždy odešli

Ve večerních hodinách dne 15. dubna 2019 odešla na věčnost

ses. Ivava – Doc. PhDr. Dobromila Iva Vaňková, CSc.

Narodila se 5. ledna 1925 v Háji u Opavy.

Skautovat začala v roce 1938 v 1. dívčím oddíle ve Slezské Ostravě. Po likvidaci Junáka v roce 1940 se zapojila do protifašistického odboje. V prosinci 1942 byla gestapem zatčena a převezena do vězení v Ostravě, později v Breslau a v Brně a souzena za přípravu k velezradě. V lednu 1944 byla z vězení propuštěna. V květnu 1945 se podílela na hledání a pak při otevření společného hrobu na identifikaci gestapem popravených členů skautské odbojové skupiny bratrů Vládi Čermáka, Ládi Pecha a Otu Kleina, kteří mají památník na Ivančenkě.

V roce 1945 po složení vůdcovské zkoušky, založila a vedla 7. ekumenický dívčí oddíl v Ostravě a absolvovala dívčí LŠ v Českém Těšíně. V roce 1946 absolvovala DLŠ v Jinošově a od roku 1947 přednášela na slezské dívčí LŠ. V roce 1949 odešla na Slovensko, kde byla do zrušení Junáka členkou náčelnictva Slovenského Junáka.

Na sněmu na jaře 1968 byla zvolena za místonáčelní Slovenského Skautingu a do ÚR Československého Junáka. V této funkci byla i po obnovení Junáka v roce 1989. Pro Slovensko byla zahraniční zpravodajkou, přednášela na ÚLŠ, vedla dívčí LŠ pro vůdkyně na Slovensku a zodpovídala za dívčí instruktorskou LŠ.

Od roku 1960 až do roku 1993 byla místopředsedkyní Federace dětských domovů v ČSSR, ČSFR a ČSR a současně pro své jazykové i odborné znalosti byla členkou výboru FICE. Vystupovala s referáty na světových kongresech FICE.

Po znovuoobnovení skautského hnutí v roce 1989 bylo pro pedagogy a psychology mnoho práce s modernizací skautského vzdělávání i skautské výchovy. Od roku 1990 měla na starosti mezinárodní styky s modernizací skautské výchovy. Každý rok vedla Dívčí LŠ na Slovensku do roku 1992, kdy se přestěhovala na Moravu do Hostěnic. Přednášela na LŠ na Slovensku i v Čechách. Od roku 1994 vedla celostátní Dívčí ekumenickou LŠ v ČR a přednášela i na DELŠ na Slovensku.

Byla členkou Svojsíkova oddílu, nositelkou vyznamenání: Slovenská hviezda 1. stupně, Tři pruty bratrství, Řád čestné lilie v trojlístku – zlatý stupeň, Skautská věrnost – 1. Stupeň a Řád stříbrného trojlístku. Ale za největší vyznamenání považovala důvěru a lásku skautských sester a bratrů všech generací, se kterými se setkávala při přednáškách v DLŠ, DELŠ, LK, CHLŠ i při další práci pro skautské hnutí.

Její krédo bylo: je z čeho a pro co žít a pracovat.

Zpracováno podle: <https://skautibrno.cz/doc-phdr-dobromila-iva-vankova-iva-va/> .

Viz též: <http://www.moderni-dejiny.cz/clanek/film-moji-dobri-bratri/> a dále Hostěnický zpravodaj č. 2/2017 - https://hostenice.cz/zpravodaj/zpravodaj-2-2017/at_download/file.

Sbor nositelek Stříbrného trojlístku
spolu se Svojsíkovým oddílem
zachovají její památku.

Vzpomínka na sestru Iva-vu

Poprvé jsem se osobně se sestrou Iva-vou setkala u nás v Roztokách u Prahy v únoru 1970. Přijela společně se sestrou V. Koseovou, bratrem R. Plajnerem, bratrem Jančkem a dalšími členy z Náčelnictva a Ústředí.

Tenkrát jsme dostavěli srub Rudolf, který slouží jako klubovna dodnes a oni nám jej přišli oficiálně předat. Iva-va se tvářila vážně a vypadala velmi přísně.

Ale to bylo jen zdání. Po chvíli ostych odezněl a my jsme si s Iva-vou během chvílky docela zajímavě povídali.

Blíže jsem se s Iva-vou seznámila v roce 1991 na DILŠ. Působila sice pořád přísně, ale to jsem již věděla, že v jádru je to velice dobrý člověk. Ona totiž uměla slovem pohladit.

Zvláště jsem mohla cítit a pozorovat její lásku při rozhovorech s frekventantkami na několika LŠ, kurzech či při pouhém setkání.

Nikdy neodmítla naslouchat, pomohla vyřešit problém a často si dlouho do noci povídala a radila sestřám, které se na ni s důvěrou obracely.

Měla jsem ji ráda a myslím, že to bylo vzájemné.

Vím, že život neměla lehký, její cesta byla trnitá, ale ona přesto viděla kvést kytky. Byla to neobyčejně silná osobnost, která dokázala i v beznaději najít víru a jít dál. Byla velmi nekompromisní, pokud cítila špatnost, pro své skautky by se však rozdala. Dokázala se smát a úsměv rozdávat.

Byla jednou z výrazných osobností dívčího skautingu. Odešla a bude nám chybět. Její odkaz ale žije dál, v srdcích a činech jejích skautek.

Jsem ráda, že jsem se s Iva-vou potkala a hrdá na to, že jsem i já jedna z jejích skautek.

V duchu jsme spolu spojeni a tiskneme si levičku tak jako tomu bylo dříve při našich setkáních.

Drahá sestro Iva-vo, děkuji Ti za vše, co jsem s Tebou mohla sdílet.

vzpomínala Amálka (Vladimíra Hůlková)
členka střediska Lípa Roztoky,
rádkyně Pražské družiny SO

Před uzávěrkou

V pátek 12. dubna 2019 by se

písníkář a básník Karel Kryl

dožil pětasedmdesáti let. Toto výročí připomínáme řadou méně dostupných i zcela unikátních rozhlasových nahrávek.

Karel Kryl pocházel z tiskařské rodiny a v tiskárně jeho dědečka a později otce se tiskly ceněné krásné bibliofilie. V archivní nahrávce Českého rozhlasu z roku 1992 vzpomíná, jak komunisté krátce po roce 1948 rodinnou tiskárnu zničili.

Z téhož rozhovoru jsou i další dvě vybrané ukázky: v první Kryl mluví o své hře na kytaru, ve druhé pak o odchodu do exilu v roce 1969.

V nedatované nahrávce Rádía Svobodná Evropa připomíná nedlouhé skautské období svého dětství a své vyprávění ilustruje krátkou vlčecí písní.

Pegasiáda, tak se jmenoval literárně-hudební politický kabaret Svobodné Evropy. V archivu jsme našli dvě nedatované nahrávky, na kterých se Karel Kryl spolu s kolegy ze Svobodné Evropy podílel. Jednu z nich jsme zařadili celou, z druhé pak podstatnou část. Tyto nahrávky jsou prakticky neznámé.

Karel Kryl se autorsky i interpretačně podílel také na tvorbě silvestrovských pořadů Svobodné Evropy, a to nejenom písněmi, ale také svou poezií a interpretací anekdot. Z poezie jsme vybrali alespoň dvě kratičké ukázky, dále pak krátký fragment z Havlovy hry Vernisáž, v jejíž rozhlasové nahrávce natočené Svobodnou Evropou Kryl účinkoval.

Součástí jednoho ze silvestrovských pořadů byl i záznam Krylova koncertu, ze kterého jsme vybrali premiéru jedné z jeho málo známých písní.

V pořadu zní také vzpomínka herečky Vlasty Chramostové natočená rok po Krylově smrti a část politického raně normalizačního komentáře věnovaného Karlu Krylovi a jeho odchodu do exilu. Komentář byl natočen a odvysílán několik dnů po tom, co Kryl v tehdejší západní Německu požádal o politický azyl.

Foto: Václav Jirsa, autor: Pavel Hlavatý

Zdroj: <https://plus.rozhlas.cz/archiv-plus-6504251> a dále odkaz na nahrávku, o které se v textu píše:

https://plus.rozhlas.cz/vzpominky-na-znarodneni-poezie-i-skautska-pisen-poslechnete-si-unikatni-nahravky-7893393?fbclid=IwAR2GTLV_-oED1imbVvVvKX2vxmKoRuLNzrwRaRdUfm51Mt8OBfur89yQ4mIM

NOVINKY SVOJŠÍKOVA ODDÍLU

Příspěvky zasílejte buď písemně na adresu:

anebo elektronicky redaktorovi na e-mail:

Interní informace

Vladislav Jech

Jilovská 46

252 44 Psáry

vjech.kamzik@volny.cz

Určeno pro potřebu Svojsíkova oddílu, distribuováno do jeho družin; v případě použití výňatků, odkazů apod. žádáme důsledně uvádět zdroj, tj. ročník, číslo a stranu ZPRAVODAJE, odkud bylo čerpáno!